

ਸਲੀਬ ਦੀ ਠੋਕਰ

ਮੱਤੀ 16:16-23; 26:31-35;

ਮਰਕੁਸ 8:27-33; 14:27-31

“ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਠੋਕਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਮੂਰਖਤਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਜਿਹੜੇ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਯਹੂਦੀ ਭਾਵੇਂ ਯੂਨਾਨੀ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:23, 24)।

ਮਹਾਨ ਰਸੂਲ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਮੈਥੋਂ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:14; KJV)। ਸਲੀਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸੰਤਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਲਾਲੀ ਫ਼ਤਹਿ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਜਿਗਰਾ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਲੱਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਈਏ। ਇਸ ਲਈ ‘ਸਲੀਬ ਦੀ ਠੋਕਰ’ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਬੜੀ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਵਰਗਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ‘ਸਲੀਬ ਦੀ ਠੋਕਰ’ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰ ਭਾਵ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ!

ਉਪਦੇਸ਼, ਗੀਤ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਕਲਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਮੱਰਾ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸਭ ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਠੋਕਰ ਹੈ? ਕਈ ਲੋਕ ‘ਸੋਹਣੇ ਬਾਲ ਯਿਸੂ’ ਜਾਂ ‘ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਮਰ ਰਹੇ ਲਾਚਾਰ ਆਦਮੀ’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਭ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪਰੀਆਂ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਬਦਲ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਲੀਬ ਵਿਚਲੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ, ਹਿੰਸਾ, ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀਪੁਣੇ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਰਹਿਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਫਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਅਜੋਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮੌਤ ਐਨੀ ਜ਼ਲਾਲਤ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਦੇ ਸੰਤਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੀਏ। ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਰਚ ਬਿਲਡਿੰਗ (ਗਿਰਜੇ) ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਭਾਵ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਹ ਖੂਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਸਲੀਬ ਨਿਰ੍ਹੀ 'ਰਚਨਾ' ਹੀ ਨਹੀਂ ਭਾਵ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ 'ਅਰਥ ਭਰੀ ਕਹਾਣੀ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਕੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਲੀਬ ਕੋਈ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਮੌਤ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦ ਕਿ ਸਲੀਬ ਮੌਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫ਼ਤਹਿ ਬੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਜਦ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਾਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਾਲਦੇ ਹਾਂ, ਜਦ ਕਿ ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਜੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਸਲੀਬ ਬਦਸੂਰਤ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਲੋਚਕ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, 'ਖੁਦਾ ਨੇ ਖੁਦਾ ਬਣਨ ਦੀ ਜੁਰਅਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ,' ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਹੈ, ਖੁਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਇੱਕੋ ਧਰਮੀ ਖੁਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਦੁੱਖਭਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਚੁਕਵਾਉਣਾ ਚੁਣਿਆ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਠੋਕਰ ਲਿਆਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 16: 16-23; 26: 31-35; ਮਰਕੁਸ 8: 27-33)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸ ਵਿਚ ਠੋਕਰ ਖਾਣਗੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ 'scandalized' (ਧੱਕਿਆ ਜਾਣਾ) ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 14: 27-31; ਯੂਹੰਨਾ 6: 60, 61)।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਲੱਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਮ ਆਦਮੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੱਭਿਅ ਰੋਮੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚ 'ਸਲੀਬ' ਸ਼ਬਦ ਘਿਣਾਉਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਦੀ ਚਰਚਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਉਹਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਬੇੜਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ! ਪਤਰਸ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੁੱਖ (ਸਲੀਬ) ਨੂੰ ਸਰਾਪਿਤ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 21: 23; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5: 30; ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 3: 13)। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਸਹਿਣੀ ਪਵੇ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਝਿੜਕ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ

ਮਿਲਾਇਆ (ਮੱਤੀ 16:23)। ਲੋਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਝਿੜਕ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਡਾਂਟਣਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਉਹਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਨਾ ਆਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਲੀਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਲੀਬ ਯਿਸੂ ਲਈ ਜੰਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਸੀ। ਗਤਸਮਨੀ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਪਸੀਨੇ 'ਚ ਲਹੂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਖੁਦਾ ਅਗੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭੋ (ਲੂਕਾ 22:40-44)। ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪੌਲਸ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 1:16, 17)। ਭਲਾ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਅਜਮਾਇਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਭਾਵ ਇਹਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:11 (NKJV) ਵਿਚ 'ਸਲੀਬ ਦੀ ਠੋਕਰ' ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ 'ਠੋਕਰ ਦੀ ਚੱਟਾਨ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਵੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 9:31-33)। ਉਹਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸਲੀਬ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਠੋਕਰ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:17-25)।

ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਈ ਗਈ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਮਝ ਸਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਜਦ ਤਕ ਸਾਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਪ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕਾ ਪਾਪ ਦਾ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ!

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਲੀਬ ਜਿੰਨੀ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ, ਠੋਕਰ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਇਆ!

ਸਲੀਬ ਠੋਕਰ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਸਹੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ। (1) ਖੁਦਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪਾਪ ਹੈ। (2) ਖੁਦਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਵਾਬ ਸਲੀਬ ਹੈ! ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ, ਬਿਨਾ ਆਸ ਦੇ, ਅਤੇ ਨਰਕ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਠੋਕਰ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਐਨੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਾਪੀ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕਸੂਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਘਮੰਡ, ਸਾਡੀ ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ, ਸਾਡੇ ਢੀਠਪੁਣੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪੀ ਮਨਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਭਾਵ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮਰਿਆ (ਰੋਮੀਆਂ 5:6-8)। ਅਸੀਂ ਸਭ ਪਾਪੀ ਅਖਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ!

ਸਲੀਬ ਠੋਕਰ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਨਾ ਇਹਨੂੰ ਕਮਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਇਹਨੂੰ ਖ਼ਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਠੋਕਰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ! ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਜੋ ਮੰਗ ਸੀ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਬਿਨਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹੈ! ਮਨੁੱਖ ਸਲੀਬ ਦੀ ਨਾ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਇਹਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੀਨ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਠੋਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਠੋਕਰ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ‘ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ’ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ‘ਰਾਹ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ’ (ਯੂਹੰਨਾ 14:6)। ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਸਖਤ, ਰੁੱਖੀ, ਨਿਰਾਲੀ, ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ... ਪਰ ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਐਲਾਨ ਠੋਕਰ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:11, 12)। ਅਸੀਂ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ? (ਯੂਹੰਨਾ 12:42, 43; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:29)। ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਕੇ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਕਤ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖੀਏ ਜਿੱਥੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਖੁਦ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ... ਬਚਾਉਣ ਲਈ ... ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ!

ਸਲੀਬ ...
ਹੋਰ ਰਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ!